

Konsultējot individuālos būvētājus, būvfirmu speciālistus un vienkārši interesentus par būvmateriāliem un dažādiem būvdarbu procesiem (konsultācijas jau kopš 1994. gada notiek Būvmateriālu tirdzniecības centrā «Ķīpsala», Matrožu ielā 1a; otrdienās no 10.00 līdz 14.00 un ceturtdienās no 14.00 līdz 18.00, mob. tālr. 9416605), man daudzkārt ir nācies atbildēt un izteikt savu spriedumu par to, kā nodrošināt vai uzlabot savstarpējo sasaisti, veicot svaigu betonējumu uz jau esoša, «veca» betona virsmas. Tieši tāpēc liekas, ka ir vērts apkopot vairākas diskutējamas versijas šajā jautājumā un aplūkot visbiežāk pieļautās kļūdas.

Betons ir sarežģīts daudzkomponentu materiāls, tādēļ vienmēr nepieciešamas zināmas priekšzināšanas un betona struktūras izpratne, lai noskaidrotu un precīzāk izprastu to problēmu cēloņus, kuras bieži vien ir novērojamas praksē.

Mēģinot saglabāt kvalitatīvu sasaisti starp «jauno» un «vecu» betonu, mēs parasti cenšamies padarīt nelīdzenu «vecā» betona virsmu, lai tādējādi uzlabotu mehānisko saķeri ar svaigā betona slāni. To dara, gan veicot betona virsmu remontdarbus, gan veselu betona slāņu uzklāšanu, kā arī pirms torkretēšanas darbiem.

Ir vairāki iemesli, kāpēc pie mums ir izveidojusies šī, manuprāt, nepareizā tehnoloģiskā pieeja. Pirmkārt, tas bieži vien notiek tikai tāpēc, ka tā ir pieņemts, ka to iesaka kāds cits «speciālists» vai kaimiņš. Otrkārt, pamatā ir pieņēmums, ka šāds risinājums pastiprinās bīdes berzi un palielinās sašķeres virsmas laukumu, jo tai būs neregulāra forma. Tomēr lielākā vairumā gadījumu šāds risinājums ir pat kaitīgs, jo, lai padarītu betona virsmu nelīdzenu, to parasti apstrādā ar mehāniskiem triecientipa instrumentiem, plēšot, atskaldot vai skrāpējot «vecā» betona virsmu. Process neizbēgami «vecā» betona virsmā veido lielu daudzumu mikroplaisu (betons ir trausls materiāls), kas stipri vājina betona stiprību šajā zonā. Pēc tam, mazgājot ar normāla spiediena ūdens strūklu, mēs iegūsim no betona drumslām attīrītu virsmu, kas vizuāli atstāj labu iespaidu, bet šis process nespēj betona virsmā likvidēt mikroplaisas. Ja šādā veidā sagatavotām virsmām pēc betonēšanas veic saķeres pārbaudes testu, paraugs visbiežāk plīst «vecā» betona zonā, retāk – tiešā savienojuma vietā, un tas varētu būt iemesls tehniskam slēdzienam, ka virsmas sagatavošana ir bijusi pareiza.